

vyplývají přirozeně již z povahy věci samé a ze smluvního poměru, do něhož osoba taková vstupuje. Vytyčují-li tedy ona ujednání jako součást smlouvy určité meze, ve kterých Frant. Č. při své zprostředkovatelské činnosti jednatelské podle těchto smluvních svých závazků musí se pohybovati, a stanoví-li se jimi okruh jeho povinností a vůbec rámec jeho činnosti s určitými povinnostmi, jsou tato ustanovení jen výplní obsahu sjednané smlouvy. Takováto smluvní ustanovení, plynoucí ze samé podstaty dvoustranné smlouvy, nezakládají však o sobě ještě podřízenosti a vázanosti, charakterisující pojmově poměr služební a nečiní proto ještě obchodního zástupce (jednatele) nesamostatným zaměstnancem firmy, není-li tu zvláštních ustanovení, která by o jeho podřízenosti a vázanosti k rozkazům firmy svědčila (srov. Boh. A 9144/31).

Poněvadž podle těchto úvah v těch momentech, které žal. úřad uvádí jako kriteria svědčící o podřízenosti a vázanosti Frant. Č., tyto podstatné pojmové znaky služební smlouvy, a tím ani služební poměr jako zákonný předpoklad pensijní pojistné povinnosti Frant. Č. ve smyslu § 1 odst. 1 pens. zák. shledati nelze, a žal. úřad jiných okolností, které by o tom svědčily, neuvádí, není nař. rozhodnutí ve shodě se zákonem.

Č. 9390.

C e s t y. — S a m o s p r á v a o b e c n í: I. O kompetenci prohlásiti cestu za obecní podle slez. zákona silničního z r. 1898. — II. Platí předpisy zák. č. 76/19 o podjatosti členů obecního zastupitelstva též pro obecní správní komisi?

(Nález ze dne 23. září 1931 č. 13.740.)

V ě c: Kateřina Ch. v S. proti zemské správní komisi pro Slezsko o prohlášení veřejnosti cesty.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadné řízení.

D ů v o d y: Obecní správní komise v S. usnesením ze 14. prosince 1924 prohlásila cestu vedoucí po pozemcích č. kat. ... za »obecní«. Při tom se odvolala na § 7 zák. č. 33/1898 z. z. slez.

Zsk v Opavě nevyhověla odvolání st-lky z tohoto usnesení podané, poukávavši k tomu, že z provedeného šetření vyšlo na jevo, že dotyčné parcely byly od nepamětných dob používány jako veřejná cesta, která zprostředkuje nutné spojení mezi osadou S. a obcí P.

Rozhoduje o stížnosti, do tohoto rozhodnutí podané, uvažil nss toto:

Obsah nař. rozhodnutí tvoří instanční potvrzení rozhodnutí obecní správní komise, kterým shora zmíněná cesta uznává se na základě § 7 slez. zem. zák. č. 33/1898 z. z. za veřejnou cestu obecní. Výrok tento není rozhodnutím o vlastnictví k dotčenému cestnímu pozemku, také se jím vlastnictví k tomuto pozemku st-lce neodnímá, ani se jím vlastníkovu omezení z případného veřejného užívání plynoucí v žádném směru

nerozšiřuje. Obsahem rozhodnutí není nic jiného, nežli výrok v podstatě deklaratorní, jímž se zjišťuje, že řečená cesta jest obecní cestou veřejnou, ježto se jí od nepamětna veřejně užívá jako nutné spojky mezi osadou S. a obcí P.

K rozhodnutí tomuto jest podle cit. § 7 odst. 2 zák. č. 33/1898 z. z. příslušno obecní zastupitelstvo. Na usnesení obecního zastupitelstva vztahuje se však ustanovení §§ 5 a 11 novely k obecním zřízením č. 76/19 o podjatosti členů zastupitelstva. St-lka ve svém odvolání vytýkala podjatost obecního orgánu, dovolávajíc se takto právě citovaných předpisů novely k obecním zřízením. Byl proto žal. úřad povinen s námitkou touto se vypořádati dříve, než jal se instančně zkoumati věcnou zákonnost rozhodnutí obecní správní komise, vydaného na základě § 7 cit. zák. silničního. Na této povinnosti nic se nemění tím, že řečené rozhodnutí bylo vydáno nikoliv obecním zastupitelstvem, nýbrž obecní správní komisí, neboť máje rozhodnouti o výtce podjatosti, byl žal. úřad především povinen rozřešiti si otázku, zdali zákonného předpisu daného podle jeho znění o obecním zastupitelstvu sluší použití též na obecní gerentství, zřízené podle § 96 ob. zřiz. slez. k prozatímní správě záležitostí obecních.

Žal. úřad však k námitce podjatosti obecní správní komise, jejíž zodpovědění jest pro způsob vyřízení dalších věcných námitek směrodatné, nezaujal stanoviska, čímž prohrěšil se na základní procesní zásadě řízení opravného. Pro tuto podstatnou vadu řízení slušelo nař. rozhodnutí podle § 6 zák. o ss zrušiti, aniž měl nss příčinu a procesní možnost přikročiti ke zkoumání, zdali prohlášení zmíněné cesty za obecní cestu veřejnou je ve shodě se zákonem a zdali skutečnosti podle § 7 cit. silnič. zákona rozhodné, to jest faktické veřejné užívání jakož i nutná potřeba dotčené cesty pro veřejné užívání, byly náležitým způsobem zjištěny.

Č. 9391.

Stavební právo (Praha): V kolaudačním řízení samotném není soused stranou; je však oprávněn i v tomto stadiu podávati námitky proti provedeným úchytkám od schváleného projektu, o jichž dodatečné schválení stavebník žádá.

(Nález ze dne 23. září 1931 č. 13.875.)

Prejudikatura: Boh. A 8312/29.

Věc: Viktorie K. v P. proti ministerstvu veřejných prací o povolení k užívání stavby a schválení stavebních změn.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Bankovní úřad min. fin. v likvidaci podal zsp-é v Praze žádost za kolaudaci nové budovy tiskárny bankovek, postavené na místo zbouraných domů č. p. v Praze II. a zároveň požádal za dodatečné schválení některých podružných změn v plánech červenou barvou vyznačených, které bylo nutno během stavby provést. Žádost pode-